

De Journalist

Magazine van de VVJ

België-Belgique

P.B.

8900 IEPER 1

3/8136

Afgiftekantoor Ieper

HIERNAAST
VERKOPEN ZE MEER
PRIMEURS DAN WY

ONEERLYKE
CONCURRENTIE

Dossier: De groeiende zenuwachtigheid tussen pers en politiek

Pers en politie: nog meer spanning

Internet en auteursrechten

Raad voor de Journalistiek kiest externe leden

Onrust bij zelfstandigen Het Laatste Nieuws

Van de redactie 3

Actueel

Persvrijheid gefnuikt in Lappersfortbos	4
SP.A vraagt verbetering statuut journalist	5
VRTnieuws.net krijgt vorm	5
Raad voor de Journalistiek externe leden	13
Nieuwe media, Mediargus en auteursrechten	14-15
Onrust bij zelfstandigen Het Laatste Nieuws	18

Dossier: Pers en Politiek

Bart Eeckhout (De Morgen)	6
Brigitte Vermeersch (VRT-radio) - Eric Donckier (Het Belang van Limburg)	7
Marc Van Peel (CD&V) versus	7
Luc Van der Kelen (Het Laatste Nieuws)	8
Rik Van Cauwelaert (Knack) - Yves Ponnette (VTM)	9
Van De Zevende Dag naar De Laatste Show	10
Boudewijn Van Peteghem (De Standaard) - Yvan Broeckmeyer (FET)	11

Nieuws van de verenigingen

Een enquête van de Universiteit Gent	16
INSI, nieuwe toevlucht voor oorlogsjournalisten	17
AVBB-afdelingen Brabant ontspande zich in Waver	17
Mediadebat op de Boekenbeurs	18

Onder Embargo / Scheef bekeken 19

Magazine van de Vlaamse
Vereniging van
beroepsJournalisten (VVJ)

Coördinatie

Pol DELTOUR en
Luc STANDAERT

Vaste medewerkers

Jan BACKX,
Kim DUCHATEAU,
Marleen FRANSEN,
Wout PITTOORS,
Johan VAN CUTSEM,
Kris VANDERHAEGEN,
Luc VANHEERENTALS

Redactiesecretariaat en

abonnementen

Lisbeth Moons
Résidence Palace
Blok C - Lokaal 2232
Wetstraat 155
1040 Brussel
Tel. 02/235.22.70
Fax 02/235.22.72
avbb@journalist.be

Publiciteitsregie

Laurent COPPENS
E-mail laurent.coppens@euronet.be

Lay-out & druk

Drukkerij Deman nv
Nijverheidslaan 5
8970 Poperinge
Tel. 057/33 67 21
Fax 057/33 40 18

Lid van de Unie van Uitgevers van de
Periodieke Pers

Politiek en journalistiek

De hoofdredacteur van een kwaliteitskrant die een boek schrijft ten gerieve van een politieke partij, en een tijdje later opduikt als functionaris van die partij. De commentator van een regeringsgezinde krant die voor de televisie komt vertellen dat de premier om de haverklap aan zijn gsm hangt, 'zelfs in het kleinste huisje'. De topminister die alleen wil deelnemen aan debatavonden als die gemodereerd worden door een bevriende VRT-coryfee. De commentator van een (andere) regeringsgezinde krant die zijn wijn aankoopt samen met de premier en diens partijvoorzitter. De voorzitter van een meerderheidspartij die na het zien van een uitspraak van een politieke tegenstander op tv zijn eigen optreden in 'de 7de dag' bestelt. En politieke journalisten van alle strekkingen die tegen betaling debatten modereren en deelnemen aan roadshows van politici van alle strekkingen.

Het zijn maar enkele van de verhalen die de ronde doen in en over de 'Wetstraatpers'. Sommige zijn algemeen bekend, andere zijn verteld of bevestigd door de betrokkenen, nog andere zijn 'niet te controleren' en misschien wel gemeene roddels. Ze wijzen nochtans allemaal in dezelfde richting: de intense verwevenheid tussen de top van de politiek en de enkele tientallen journalisten die het publiek moeten voorlichten over die politiek.

Hoe nauw zijn de banden tussen politieke journalistiek en politiek in dit land, en hoe gezond of ongezond is dat? De vraag is, gezien de invloed die politieke journalisten hebben op de vorming van de publieke opinie, niet zonder belang in een democratie.

En in België is die verwevenheid traditioneel nogal innig. Collega's uit landen als Nederland en Groot-Brittannië kijken raar op als ze horen dat Belgische ministers op buitenlands bezoek op staatskosten een persgevolg meesleuren. In sommige landen wordt het uitnodigen van een journalist voor een etentje al gezien als een poging tot corruptie.

Niet in België.

Heeft dat gevolgen? Ja. Een van de gevolgen is dat een echte scoop in de politieke journalistiek ongelooflijk zeldzaam is, omdat elke 'onthulling' deel uitmaakt van het politieke spel, waarin politici en politieke journalisten elkaar donnant donnant gebruiken. De vraag wie wie gebruikt, en welke van de beide partijen de leiding heeft, is dan ook niet relevant.

Een ander gevolg is dat, indien er al een kloof zou bestaan tussen de politiek en de 'gewone man', de politieke journalist aan de 'verkeerde' kant van die kloof staat, de politieke kant. Meer dan een Wetstraatverslaggever ervaart dat tot op zijn eigen redactie.

Het punt waar verslaggeving ophoudt en het 'zelf aan politiek doen' begint, is lang niet altijd makkelijk te bepalen.

Toch is het – zeker in deze tijden van snelle en directe communicatie waar zowel publiek als politici vaak de voorkeur geven aan shows, spelletjes en 'Zwart op wit'

van Jurgen Verstrepen, meer dan ooit noodzakelijk dat al die politiek ook geduid wordt. Want als de pers de mensen niet duidelijk maakt waar de politiek mee bezig is, wie gaat het dan wel doen?

Al vinden we persoonlijk dat van die wijn kopen met de premier en zijn partijvoorzitter nogal straf...

Foto: Johan Van Cutsem

Luc Standaert

Ontruiming Lappersfortbos: journalist dient klacht in tegen politieman

Cameraman Nick Soubry (rechts) werd hardhandig aangepakt door een lid van de DAR van de Federale Politie. (Foto VTM)

De Federale Politie had het duidelijk niet op camera's begrepen (Foto VTM)

Nick Soubry, cameraman bij PVS Productions dat vooral aan VTM beelden levert, heeft klacht ingediend na de incidenten die zich voordeden bij de ontruiming van het Brugse Lappersfortbos. Soubry werd door een politieman van de Federale Politie hardhandig aangepakt toen hij stond te filmen.

De ontruiming van het bos op 14 oktober jl. verliep in een bijzonder gespannen sfeer. Op zeker ogenblik kreeg Nick Soubry een klap op de rechterkant van zijn camera te verwerken. "Ik dacht eerst aan een betoger", zegt hij, "en maakte dan ook instinctief een afweerbeweging om de camera te beschermen." Cynisch genoeg werd Soubry vervolgens samen met een hele groep actievoerders opgepakt en meegenomen. De klap op de vuurpijl was dat de cameraman uiteindelijk als enige ook gerechtelijk aangehouden bleek, en niet louter administratief. Slagen verwondingen aan een politieman, zo luidt de aanklacht.

Nick Soubry diende zelf ook klacht in tegen de betrokken politieman bij het Controlecomité voor de Politiediensten, het zogenaamde Comité P. Soubry, die na zijn arrestatie medisch voor zes dagen werkonbekwaam werd getest, gewaagt van een zware aanval op de

persvrijheid. "Het was er sommige politiemensen duidelijk om te doen te beletten dat er beelden werden gemaakt van de ontruiming, ook al speelde alles zich af op de openbare weg. Daarmee wilden ze feitelijk elke democratische controle op hun optreden onmogelijk maken. Extra pijnlijk is dat ze zelfs geen respect wilden opbrengen voor mijn officiële perskaart, die waarborgt dat ik professioneel journalist ben."

De beroeps cameraman beklemtoont nog dat de problemen begonnen toen de politiemensen van de Dienst Algemene Reserves (DAR) van de Federale Politie op de actievoerders werden losgelaten. "Met de lokale Brugse politie waren er nooit problemen."

De VJ beklagde zich op haar beurt over het politieoptreden in Brugge. "Een samenleving kan zich slechts met reden democratisch noemen wanneer ze duldt dat de media in alle vrijheid verslag kunnen uitbrengen over aangelegenheden als deze", staat in een communiqué van 15 oktober jl. "De VJ rekent er dan ook dat de verantwoordelijken voor dit beschamende optreden tot de orde geroepen worden." (PD)

VUM dient klacht in tegen VMMA

De Vlaamse Uitgeversmaatschappij (VUM) heeft bij de Raad voor de Mededinging officieel klacht ingediend tegen de Vlaamse Mediamaatschappij (VMMA). Volgens de VUM misbruikt de VMMA, moederholding van ondermeer VTM, haar positie op de televisiemarkt om de eigen dagbladtittels te bevoordelen ten koste van de VUM-kranten. De VUM stoort zich met name aan het gunstregime inzake reclame dat Het Laatste Nieuws van de VMMA krijgt in vergelijking met Het Nieuwsblad.

Volgens Jo Van Croonenborch, gedelegeerd bestuurder van de VUM, mag Het Laatste Nieuws via ruilafspraken voor 6 miljoen Euro adverteren op VTM. Voor Het Nieuwsblad is die ruilovereenkomst geplafonneerd tot 1,25 miljoen Euro.

Verkiezingen 2003 worden eerste test voor vrtnieuws.net

Onder leiding van Leo Hellemans, de voormalige hoofdredacteur van de tv-nieuwsredactie van de VRT, krijgt het project vrtnieuws.net stilaan vorm. Hellemans moet de multimediale synergie voorbereiden tussen de verschillende nieuwsdiensten bij de publieke omroep. Volgens de nieuwe gedelegeerd bestuurder Tony Mary zullen de resultaten van die intensieve samenwerking tussen de radio-, tv- en teletekstredactie bij de volgende parlementsverkiezingen voor het eerst te zien zijn. Het grootste gedeelte van de berichtgeving zal dan via het internet verspreid worden.

Het project beschikt al over het webadres www.vrtnieuws.net, maar voorlopig kom je bij het intikken van dit adres nog op de corporate-website van de omroep terecht. Bij de vorige verkiezingen van 13 juni 1999, bood de VRT de uitslagen ook al online aan. Toen werd de publieke omroep nog slachtoffer van zijn eigen succes. Door de massale interesse gingen de servers, zelfs met verhoogde capaciteit, door de knieën.

In de toekomst zal de digitale redactie de berichtgeving van de radio- en televisiejournalisten bewerken voor onder meer teletekst, de nieuwswebsite, het digitaal thuisplatform dat momenteel wordt getest in Schoten, en sms-nieuws via gsm. Door de multimediale synergie tussen het informatieaanbod zullen de redactiesystemen van de radio- en televisieredactie eindelijk compatibel worden. Het was intern een oud zeer dat beide redacties met een totaal verschillend systeem, avstar (radio) en enps (televisie), werkten waardoor de journalisten van de radioredactie de berichten van hun televisiecollega's niet konden raadplegen en omgekeerd. Daar komt binnenkort dus verandering in. Om zich op het nieuwe aanbod voor te bereiden recruteert de VRT momenteel nieuwe journalisten. Wie kiest voor de digitale redactie hoeft de in het verleden altijd verplichte stemproef niet af te leggen. Precies die stemproef bleek voor vele kandidaten een onoverkomelijke hindernis.

(KV)

SP.A vraagt na Groot Onderhoud aandacht voor statuut journalisten

"De vrijheid van meningsuiting is een van de meest fundamentele vrijheden van onze democratie. Toch willen we het sociaal-democratische principe van 'geen macht zonder verantwoordelijkheid' ook toepassen op de mediasector. Vandaag is de informatieverbreiding immers een quasi-monopolie geworden van enkele commerciële groepen die in aantal steeds kleiner worden en in reikwijdte en macht steeds groter."

Tot dat inzicht komt de SP.A na haar bezinningsoperatie 'Het Groot Onderhoud'. Volgens de Werkgroep Maatschappelijke Participatie van de partij bepalen grote mediaconcerns "waarover mensen nog geïnformeerd worden en waarover niet. En vanuit die machtspositie kunnen zij de werkelijkheid manipuleren en sturen." Een aantal maatregelen dringen zich dan ook, staat in de eindteksten na Het Groot Onderhoud. Een ervan is dat er wettelijke beperkingen komen voor kruisparticipaties in de media. "We moeten verbieden dat één en dezelfde eigenaar een belangrijke participatie in diverse media (televisie, radio, geschreven pers, reclamewereld, ...) bezit."

De SP.A vraagt verder aandacht voor het statuut van de journalisten. Dat moet "waarborgen inhouden voor wanneer er druk komt om het met de deontologie niet zo nauw te nemen." Ook het probleem van de schijnzelfstandigen moet worden aangepakt. "De schijnzelfstandige journalist is niet alleen financieel voordeliger voor de uitgever-werkgever, bovendien is hij ook afhankelijker en meer beïnvloedbaar."

De SP.A-werkgroep stelt nog "met genoeg de oprichting van de Raad voor de Journalistiek vast". "Het is inderdaad belangrijk dat

men in de eerste plaats door zelfregulering problemen probeert op te lossen." Niettemin pleit Het Groot Onderhoud nog voor een bijkomend 'bezinningsplatform' dat moet nagaan "of de media door hun werking geen maatschappelijke disfuncties veroorzaken. Een substantiële vertegenwoordiging van gebruikers en van journalisten is in dit toezichtsorgaan noodzakelijk."

(PD)

Stalken is verboden

De steeds zenuwachtiger verhouding tussen politiek en pers

Ligt het aan de verkiezingen die naderbij schrijden? Feit is dat politiek en pers alsmar zenuwachtiger rond elkaar heen snuffelen, wanneer ze elkaar in de Wetstraat of verre omgeving ontmoeten. 'Verhofstadt stalkt ons', zeggen sommige journalisten. 'Wanneer geven de kranten van De Persgroep eindelijk toe dat ze campagne voeren tegen de CD&V?', jammeren sommige politici dan weer. Waarop weer anderen verongelijkt repliceren

dat er helemaal niets aan de hand is. Wel integendeel, want onder Paarsgroen wordt er eindelijk gecommunicéerd.

We confronteerden een tiental direct betrokkenen met de verwijten. Stalkt de eerste minister de media? Zo ja, hebben de journalisten dat dan ook niet aan zichzelf te danken? En wie bepaalt nu eigenlijk de nieuwsagenda: de politiek of de pers? Aan hen het woord.

Bart Eeckhout (De Morgen) : 'Je wordt meegenomen in een toneelstuk waarvan je de regie niet voert'

"Van stalking heb ikzelf nog maar weinig last ondervonden. Maar ik hoor onder collega's wel verhalen circuleren", zegt Bart Eeckhout, politiek journalist van De Morgen. "De paarsgroene regering heeft vooral de onderlinge concurrentiestrijd tussen de media goed begrepen en maakt daar handig gebruik van. Onder de vorige regering schreven we voornamelijk over de beslissingen die gisteren genomen werden. Onder de huidige regering meestal over de dingen die op til zijn. Jean-Luc Dehaene gaf zijn informatie 'ex cathedra' en de pers noteerde. Met de interne spanningsdynamiek onder de huidige zes meerderheidspartijen is de kans veel groter om bijkomende informatie te garen. Er heeft altijd wel iemand belang bij om bepaalde informatie te lekken", zegt hij.

Volgens de DM-verslaggever is dat in principe geen slechte zaak. "Het is aan de journalist om die informatie voldoende te checken. Vlaamse politici hebben in het algemeen vrij laat beseft dat ze macht purely uit de informatie waarover ze beschikken. Kijk naar de manier waarop Guy Verhofstadt de criminaliteitscijfers bekend maakte. Maar ik vind niet dat de democratie hierdoor gevaar loopt. Ik vond de reactie van de oppositie veel gevaarlijker, toen ze die cijfers meteen als foutief afschilderde zonder hiervoor over het minste bewijs te beschikken."

Eeckhout ondervond wel al aan den lijve dat hij door sommige woordvoerders belogen werd omdat ze de informatie waarover hij beschikte liever niet in de krant zagen verschijnen. "Het principe dat je niet liegt tegen journalisten wordt door de huidige meerderheid wel eens geschonden. Zeg liever 'geen commentaar' dan een feit te ontkennen. Het moet gezegd dat Verhofstadt zelf al op zoveel klei-

ne leugens betrapt werd dat je op termijn aan al zijn uitspraken begint te twijfelen. Ook de woordvoerders houden er graag een amicaal sfeertje met de journalisten op na. Maar dat mag geen vrijgeleide zijn om de berichtgeving te sturen. Voel je dat als journalist toch aan, dan is het jouw verantwoordelijkheid om hier niet aan toe te geven."

Bart Eeckhout pleit voor enige zelfreflexie bij de journalisten. "Je krijgt immers vaak het gevoel dat je wordt meegenomen in een toneelstuk waarover je zelf de regie niet voert. Ook bij de SPA is er sprake van een strak geregisseerde manier van communiceren. Voorzitter Patrick Janssens beschouwt de informatie die hij vrijgeeft echt als een middel om de politieke agenda te beheersen. Toen het debat over het migrantenstemrecht zijn explosieve hoogtepunt had bereikt, wou hij hierover enkel verklaringen kwijt in De Morgen, omdat onze lezers voor dit thema gevoelig zijn. In Het Laatste Nieuws praat hij bijvoorbeeld liever over het gratis busvervoer en de afschaffing van het kijk- en luistergeld."

Over de zogenaamde stiefmoederlijke behandeling van de oppositiepartij CD&V is hij duidelijk. "Er is van een complot zeker geen sprake. Alleen hebben vele CD&V-politici niet begrepen dat ze ervoor moeten zorgen dat er naar hen geluisterd wordt. Als Pieter De Crem spreekt, is dat bijvoorbeeld wel het geval. De CD&V is niet de enige oppositiepartij die meent dat ze onvoldoende aan bod komt. Ook de NV-A klaagt zich daarover. Maar het is niet zo dat De Morgen het Staatsblad is van de paarsgroene regering. Het ontslag van Johan Sauwens mag dit bewijzen", besluit hij. (KV)

Brigitte Vermeersch (VRT-radio) : 'Je moet de truukjes doorzien'

Foto: Johan Van Cutsem

'De CD&V heeft de afgelopen maanden veel geleerd'

"Anderzijds vertellen ze enkel het goede nieuws. Je moet als journalist goed gewapend op de persconferentie verschijnen. Je moet je voordien al grondig inwerken zodat je de juiste vragen kan stellen. Maar als je van de ene persconferentie naar de andere holt, beschik je daarvoor niet altijd over voldoende tijd. Ik heb de indruk dat deze regering de tijdsdruk die op de journalisten rust, maar al te goed kent. Het gebeurt meer dan eens dat een belangrijke mededeling vlak voor je deadline wordt gedaan. Tien minuten voor het journaal van zes uur bijvoorbeeld. In zo'n geval is het zaak om dat nieuws te

VRT-radiojournaliste Brigitte Vermeersch ervaart de communicatiestrategie van paarsgroen zowel postief als negatief. "Deze regering kan zichzelf heel goed verkopen. Zowel de ministers als hun woordvoerders doen hun uiterste best om hun initiatieven zo helder mogelijk uit te leggen. Er wordt ook veel met quotes gewerkt, en soms heb ik de indruk dat die op voorhand zijn ingestudeerd. Bovendien worden beslissingen meteen bekend gemaakt", zegt ze.

brengen, maar gezien de tijdsdruk beschik je niet meer over de tijd om bijkomende vragen te stellen."

Brigitte Vermeersch voelt zichzelf niet gestalkt door deze regering. "In de praktijk valt het wel mee en het is zaak om recht in je schoenen te staan en je niet op sleptouw te laten nemen", zegt ze. "Maar soms krijg je wel het gevoel dat ze je berichtgeving trachten te sturen. Zo blijven woordvoerders tijdens de commissievergaderingen of plenaire zittingen opvallend dicht in je buurt zitten of ze signaleren dat een of andere uitspraak toch wel opmerkelijk is of nieuwswaardig heeft. Ze kennen wel de truukjes, maar soms loopt het niet zoals ze het zelf voorzien hebben. En dat knaagt."

Vermeersch verwijst naar het recentste begrotingsconclaf van de Vlaamse regering. "Ze wilden met het nieuws naar buiten komen dat er geld werd voorzien om de zwarte verkeerspunten in Vlaanderen aan te pakken. Maar wij wisten dat het jaarlijkse bedrag voor de zorgverzekering naar 25 euro zou opgetrokken worden. Wij hebben dat bericht in het radionieuws gebracht en hiermee was de Vlaamse regering niet zo blij. Hun communicatiestrategie voorzag dat dit eerst 's anderendaags door minister Vogels zou bekend gemaakt worden. Het voorziene scenario werd doorkruist en dat werd niet op applaus onthaald."

"Maar ook de CD&V heeft de afgelopen maanden veel geleerd. Zo worden wij vaker op voorhand op de hoogte gebracht van de tekst van hun interpellaties. Ook de oppositie heeft lessen getrokken uit de manier van aanpakken van de meerderheid." (KV)

Eric Donckier (Het Belang van Limburg): 'Laat ze maar roepen en tieren'

Politiek commentator Eric Donckier van 'Het Belang van Limburg' kreeg niet zo lang geleden een 'verongelijkte' Guy Verhofstadt aan de lijn. "De aanleiding was dat de informatie in een artikel niet klopte. Maar dat was precies te wijten aan het feit dat we niet alle informatie gekregen hadden. Omdat politici aan selectieve informatiespreiding doen, bekleden ze in feite een sterkere positie dan journalisten", is de analyse van Donckier.

De politiek commentator van Het Belang beklemtoont dat Verhofstadt hem nooit persoonlijk over de inhoud zijn politieke commentaren heeft aangesproken. "Het zou kunnen dat andere journalisten daar wel ervaring mee hebben. Er doen over Verhofstadt nu eenmaal veel geruchten de ronde in journalistieke kringen. Hoe dan ook ben ik van oordeel dat wanneer een journalist iets zegt in zijn commentaren, een premier ook het recht heeft om daarop te reageren. De journalist moet er maar op letten voldoende sterk in zijn schoenen te staan, en dat kan alleen wanneer

hijzelf en de informatie die hij brengt correct zijn. Laat ze dan maar roepen en tieren !"

Volgens Eric Donckier zou het wel eens kunnen dat de huidige generatie van veeleer jonge Wetstraat-journalisten zich precies omwille van het gebrek aan ervaring bijwijlen overdonderd voelt, wanneer ze door een figuur zoals Verhofstadt terecht gewezen worden. "Wanneer ik een briesende Verhofstadt aan de lijn zou krijgen, zou ik de hoorn gewoon inhaken en verder werken. Onze lieve Heer heeft ons nu eenmaal geschapen met een gezicht om op te kloppen en met een rug om alles van af te laten lopen."

Maar grosso modo houden de politiek en de journalistiek mekaar wel in evenwicht, voegt de politiek commentator eraan toe. "Als journalisten nu eens echt zouden samenspannen tegen een politieke partij, zouden ze meer macht over de politiek kunnen hebben dan nu het geval is. Alleen gebeurt zoiets niet. Dit is ook niet de essentie van de journalistiek. Die bestaat uit het geven van informatie, het duiden ervan, en het leveren van commentaar erbij." (MF)

Marc Van Peel

(CD&V) :

'Persgroep wil ons beschadigen'

In de marge van het CD&V-congres van eind september haalde CD&V-kopstuk Marc Van Peel in Het Nieuwsblad opvallend hard uit naar De Persgroep. Van Peel gewaagde van een 'vrijmetselaarscombine' tussen Het Laatste Nieuws en De Morgen tegen zijn partij. Aanleiding voor deze ongewoon harde kritiek op (een deel van) de pers waren diverse publicaties in de betrokken kranten: een interview in Het Laatste Nieuws waarin CD&V'er De Crem partijvoorzitter De Clerck op de korrel nam, een interview in De Morgen waarin Manu Ruys, Rik Van Cauwelaert en Leo Marynissen een bikkelharde analyse maakten van de CD&V, en het uitsmeren in dezelfde krant van een voor de CD&V tegenvallende Le Soir-poll.

Van Peel herhaalt tegenover De Journalist dat deze berichten, net voor het congres, volgens hem deel uitmaken van "bewuste beschadigungsstrategie" ten aanzien van zijn partij. "Agalev en Spirit, die sindsdien hun congres hielden, werden alleszins niet op die manier aangepakt. Ik denk dan niet aan een rokerig zaaltje waar een complot wordt gesmeed over wie op welke manier de CD&V zal aanpakken, maar wel aan regelmatig informeel overleg tussen journalisten en politici.". Volgens de Antwerpse schepen is het overigens niet uitgesloten dat sommige contacten zich ontplooiën tussen de 'old boys' in een of andere vrijmetselaarsloge.

Overigens heeft niet enkel De Persgroep boter op het hoofd. Marc Van Peel verklaart dit door de 'tijdgeest' die op dit ogenblik tegen de CD&V zou zijn. "Van de journalisten werkzaam op het Binnenhof in Den Haag gaf enkele jaren terug niemand de CDA op toen gevraagd werd naar de politieke voorkeur. Ik denk dat dit bij de Wetstraatjournalisten thans eveneens het geval is. Het is momenteel immers bon ton denigrerend te doen over de CD&V en de waarden waarvoor wij staan". Doordat een aantal journalisten in hun teksten voortdurend feiten en commentaren door mekaar haspelen komt dit volgens hem jammer genoeg ook tot uiting in de berichtgeving. "Ik pleit voor een duidelijke scheiding tussen feiten en - liefst vanuit verschillende invalshoeken - commentaren", besluit Van Peel.

Luc Van der Kelen

(Het Laatste Nieuws):

'Zeer erge vorm van paranoia'

Luc Van Der Kelen, editorialist van Het Laatste Nieuws, is van oordeel dat Van Peel ofwel dringend aan vakantie toe is ofwel naar een psychiater moet voor "een zeer erge vorm van paranoia". "De Crem zelf heeft Het Laatste Nieuws tot tweemaal toe expliciet om het interview gevraagd. Achteraf heb ik vernomen dat hij dit gedaan heeft in overleg met De Clerck maar dat de uitspraken een stuk sterker uitgevallen zijn dan verwacht", aldus Van Der Kelen aan De Journalist.

Luc Van Der Kelen vindt de beschuldigingen van Van Peel bijzonder ernstig. "Dat politici zonder iets te kunnen bewijzen dergelijke verdachtmakingen lanceren is het ergste wat journalisten kan overkomen. Indien hij als volksvertegenwoordiger niet onaantastbaar zou zijn stapte ik naar de rechtbank met een klacht wegens laster en eerroof. Dit is een zeer perverse manier om te trachten eigen problemen op anderen af te wentelen." De HLN-editorialist ontkent elk vorm van complot binnen de Persgroep. "Ik ben het nog nooit van mijn leven over iets eens geweest met Yves Desmet en hij niet met mij." Ook het bestaan van een loge-complot is "klinkklare onzin". "Buiten mij is niemand van de politieke redactie van Het Laatste Nieuws lid van de loge. Dat is ook niet het geval voor Desmet of Collier. De loge is noch bij De Morgen, HLN of directie "een element van betekenis", wordt gezegd.

In het verleden kreeg Van Der Kelen overigens net dezelfde kritiek over zich heen van de VLD-top. "Omdat ik negatief over hen schreef, hebben ze getracht mij onderuit te halen en mijn job af te nemen. Wat toch moeilijk te rijmen valt met onze zogenaamde conférences met de liberale top, zoals Van Peel dat ziet.". VDK ontkent ook ten stelligste dat zijn krant deze regering zachter aanpakt omdat de liberalen er deel van uitmaken.

Van Peel heeft volgens de HLN-hoofdredacteur wel een punt als hij beweert dat journalisten soms te weinig het onderscheid maken tussen berichtgeving en commentaar. "Vooral in de nieuwe generatie zijn er heel wat journalisten met een eigen agenda, die ze bij gebrek aan een lijn in hun krant ook daadwerkelijk kunnen uitwerken. Binnen Het Laatste Nieuws bestaan hier duidelijke richtlijnen over."

Luc Vanheerentals

Dossier: Politiek en Pers

Rik Van Cauwelaert (*Knack*) : 'Blijkbaar is Knack een hopeloos geval'

"Je merkt wel aan hetgeen we schrijven dat de relatie tussen Knack en Guy Verhofstadt niet echt hartelijk te noemen is", zegt Rik Van Cauwelaert, directeur van de redactie van Knack. "Maar gestalk naar aanleiding van kritische stukken - iets waarover ik wel eens verhalen hoor van collega's - maken wij hier op de redactie zeker niet mee. Blijkbaar beschouwt de premier Knack als een hopeloos geval. Ook van mensen uit zijn omgeving hebben we overigens nauwelijks last."

Van Cauwelaert gewaagt wel van kleine pesterijtjes vanwege het kabinet. "Dat zijn van die kleinzielige dingen, zoals het vergeten van Knack als Verhofstadt zijn boekje naar de media stuurt. Als ik hem tegenkom maakt hij ook wel eens opmerkingen over mijn commentaren. Zoals: 'wat was dat nu weer?'. Maar verder gaat het niet. Ik merk op dat vlak weinig verschil tussen Verhofstadt en zijn voorgangers als premier."

Volgens de chef-redactie van Knack stelt zich in de relatie tussen media en politiek een veel zwaarder probleem dan Verhofstadt. "De politieke pers is in dit land in het algemeen zeer mak geworden. Met

deze regering zijn er zoveel open doelen, maar niemand lijkt bereid om de ballen erin te trappen. We zijn ook in de politieke verslaggeving steeds meer bezig om entertainment te vermengen met journalistiek. De macht van de media is hierdoor serieus aan het tanen, want de politiek hoeft de media nog nauwelijks te vrezen."

Deze evolutie heeft mogelijk te maken met het aantreden van de paarse regering. "In Nederland heeft men gedurende de hele legislatuur van paars 1 hetzelfde meegemaakt." Een andere verklaring dient wellicht gezocht in de nauwere persoonlijke banden tussen journalisten en politici. Van Cauwelaert verwijst naar het fenomeen van de vele journalisten die boekjes schrijven voor en over politici. "Elke journalist zou elke dag voor hij begint het boek van Bruno Vanspauwen over De Morgen moeten lezen, waarin hij beschrijft hoe mensen uit de reclamewereld en politiek naar de media kijken als een soort warenhuis waarin ze hun spullen kwijt kunnen. De eerste schuldige voor deze nefaste evolutie zijn echter de journalisten zelf die hun beroep niet honderd procent ernstig nemen. Er is terzake een grote rol weggelegd voor de persbond." (LV)

Yves Ponnette (*VTM*) : 'Knap gedaan, allemaal'

Politiek journalist Yves Ponnette van VTM-Nieuws vindt er geen doekjes om: Verhofstadt is een meester in het sturen van de beeldvorming. Zo communiceert de eerste minister na een begrotingsronde vroeger dan ooit, maar is de vrijgegeven informatie wel selectief. Yves Ponnette wijst ook op het nieuws dat Verhofstadt maakte met de criminaliteitscijfers. En ook de veiligheidsbezoeken van de premier aan onder meer Charleroi, Gent en Antwerpen hadden een grotere events- dan nieuwswaarde.

Ponnette: "Knap gedaan allemaal, denk ik dan. Het zijn allemaal voorbeelden van hoe Verhofstadt bepaalt wat, wanneer en ook bijna hoe het op televisie komt. Meer dan zijn voorganger Jean-Luc Dehaene stuurt hij de beeldvorming, en heeft hij eigenlijk dus ook macht over de journalisten."

De VTM-verslaggever erkent wel dat het kabinet-Verhofstadt minder dan het kabinet-Dehaene uit één mond spreekt. Dat stelt journalisten mooi in de gelegenheid om ruim informatie bij de blauwe, rode en groene kabinetten te vergaren. "Zo kan een journalist zelf de zo geroemde open-debat-cultuur voeden, en krijgt hij ook een zekere macht over politici. Hoe dan ook is de informatiestroom vanuit de paarsgroene regering groter dan onder Dehaene."

Ponnette beaamt nog volmondig dat Verhofstadt erg vervelend kan doen en de redactie inderdaad 'stalkt' wanneer de berichtgeving hem niet zint. "Toch is dat niet de regel. Verhofstadt zou het ook beter laten, want het verstoort de professionele relatie en het werkt eerder contraproductief. Anderzijds moet onze relatie met politici niet goed zijn, zolang onze relatie met de waarheid maar goed is. En dat blijft aardig lukken."

Een keer nam het kabinet van de premier contact op met de VTM-eindredacteur van dienst over een bericht over de verhoging van de gemeentebelasting. "Door over de hoofden heen naar de eindredacteur te bellen, wekt het kabinet de indruk dat de journalisten slecht werk afleveren en dat de besliser-van-de-dag dan maar moet ingrijpen. Ik mag er niet aan denken dat dit een bewuste strategie is. Ik blijf er bovendien bij dat onze berichtgeving correct was en dat de reactie van het kabinet-Verhofstadt veeleer ingegeven werd door de overweging dat ons nieuwsitem het paarsgroene verhaal van de gemeentebelasting besmeurde." (MF)

Van De Zevende Dag naar De Laatste Show

Politici verkiezen steeds vaker programma's als De Laatste Show boven klassieke debat-programma's als De Zevende Dag. Tot die conclusie komt communicatiewetenschapper Nannouchka Heyndrickx in haar eindverhandeling aan de Vrije Universiteit Brussel. Heyndrickx analyseerde 150 interviews met Vlaamse politici en voelde hen zelf aan de tand over hun mediastrategie.

— [Kris Vanderhaegen](#)

"Ze zitten met z'n allen te wachten om in programma's als De Laatste Show aan bod te komen, en ook de kennisquizen als Herexamen en Tien voor Taal liggen goed in de markt", zegt Heyndrickx. "Wie weigert deel te nemen, vreest nooit meer gevraagd te worden. De enigen die consequent weigeren, zijn Vlaams mediaminister Dirk Van Mechelen (VLD) en NV-A-partijvoorzitter Geert Bourgeois."

Uit de gesprekken die Heyndrickx met diverse politici voerde, blijkt dat hun persoonlijke mediastrategie erop gericht is een zo groot mogelijk publiek te bereiken. "Een groot politicus is vandaag een mediaster. Deelname aan een debatprogramma als De Zevende Dag volstaat niet meer. Politici zijn ervan doordrongen dat het grote publiek niet geïnteresseerd is hun inhoudelijke boodschap. Om zich van hun sympathiekste kant te laten zien en hun populariteit bij het grote publiek op te krikken kiezen ze resoluut voor De Laatste Show. Nochtans beweren een Mieke Vogels en Steve Stevaert dat ze minder bang zijn voor politiek inhoudelijke vragen dan voor de netelige vragen die presentator Bruno Wyndaele hen voor de voeten werpt. Johan Vande Lanotte daarentegen verkiest De Laatste Show omdat hij zijn woorden erin minder moet wikken en slogantaal achterwege kan laten."

Niet mediageniek

Heyndrickx stuitte tijdens haar gesprekken op nogal wat tandengeknars bij oppositiepartij CD&V. "Volgens voorzitter Stefaan De Clerck is het gebruik van de media vanaf het aantreden van de paars-groene meerderheid sterk toegenomen. Anderen, zoals Eric Van Rompuy, zeggen dat ze door de programmamakers niet mediageniek bevonden worden en daarom niet aan bod komen. Nochtans liet hij zich ooit strikken om in Man Bijt Hond een gesprek aan te gaan met Sandy Tura. En onder de vorige regering liet toenmalig CD&V-voorzitter Marc Van Peel zich wel eens paaen om aan talkshows mee te doen. Stefaan De Clerck deed mee aan VTM-programma's zoals Klasgenoten en Herman Van Rompuy is een van de wijzen in Recht van Antwoord. De broers Van Rompuy zijn het er zelfs roerend over eens dat ex-premier Jean-Luc Dehaene bewust deelnam aan niet-politieke programma's om zijn populariteit op te krikken en op die manier begrip voor moeilijke beslissingen te kweken."

De kersverse communicatiewetenschapper onderzocht ook in hoeverre de media een politicus kunnen maken. "In dat verband wordt vaak naar Freya Van den Bossche verwezen omdat zij prominent aan bod kwam in het verkiezingsprogramma Bracke & Crabbé. Alhoewel de meningen over dit punt verdeeld zijn, is iedereen het er wel over eens dat onbekwame mensen, ondanks een sympathieke uitstraling, al snel door de mand zullen vallen. Niet enkel uitstraling, maar ook de inhoud is belangrijk."

Familie

Freya Van den Bossche geeft zelf toe dat ze geen schepen in Gent zou zijn geworden zonder de mediabelangstelling die haar te beurt viel. Zelf had ze hoogstens op een mandaat als gemeenteraadslid gerekend. Nannouchka Heyndrickx: "Ze is er zich van bewust dat de media een belangrijke rol in het aanzwengelen van haar carrière gespeeld hebben. Intussen zijn haar collega's ervan overtuigd dat zij geen luchtbel is, alhoewel Jos Geysels van mening blijft dat zij dankzij de media al bijna politica van het jaar was nog voor haar carrière begonnen was."

"Anderzijds betreuren Geert Bourgeois en Stefaan De Clerck dat goede politici die niet aanslaan op het scherm er niet in slagen hun politieke carrière op een gelijkwaardige wijze uit te bouwen. Zij vinden het jammer dat hardwerkende politici die zich verdienstelijk maken tijdens commissievergaderingen nauwelijks of niet voor de camera verschijnen."

Heyndrickx ging nog na of politici de media als de zogeheten vierde macht ervaren. "Sommigen zijn ervan overtuigd dat de media de laatste tien jaar op dat vlak steeds machtiger zijn geworden, maar de oudere generatie spreekt dat tegen. Zo liet een aantal journalisten aan Herman De Croo bij zijn intrede in de Kamer van Volksvertegenwoordigers in 1968 weten dat zij de baas waren. De Croo heeft het gebruik van de media nooit geschuwd en hij speelde zelfs ooit een rol in de VTM-soap Familie. Daarmee oogstte hij veel kritiek in zijn eigen partij, maar dat belet hem niet om nog steeds prominent in de media aanwezig te zijn. Hetzelfde geldt voor Mark Eyskens, die net als De Croo iedere week te zien is in De Laatste Show. Het zijn dus niet alleen de jongere politici die hun aanwezigheid in de populaire programma's belangrijk achten."

Boudewijn Van Peteghem (*De Standaard*) : 'Verhofstadt is een controlefreak'

Volgens politiek journalist Boudewijn Van Peteghem van 'De Standaard' klopt het beeld van Guy Verhofstadt als 'mediastalker' wel. "Zelf heb ik nooit een kwade telefoon van Verhofstadt gekregen, maar je kan gerust stellen dat Verhofstadt één van de opmerkelijkste figuren is in de relatie tussen politiek en pers. Verhofstadt is een controlefreak, en het feit dat hij de pers niet kan controleren, werkt hem op de zenuwen."

Volgens Van Peteghem trachten de premier en zijn omgeving wel meer greep op de audiovisuele media dan op de geschreven pers te krijgen. "Dat is ook niet verwonderlijk. Televisie is een dominant medium en het meest geschikte instrument om de perceptie van bepaalde onderwerpen in je eigen voordeel om te buigen. Anderzijds is het precies de taak van de journalisten om achter die façade te kijken."

De Wetstraatjournalist van De Standaard omschrijft de relatie tussen politiek en pers als een pure haat-liefde verhouding. "Ze hebben mekaar nu eenmaal nodig. Politici proberen hun boodschap te

communiceren en journalisten zoeken en verspreiden informatie. In feite zouden politici geen macht over journalisten mogen hebben." Daarom vindt Van Peteghem ook dat journalisten zich niet mogen laten doen door politici die hoog van de toren blazen wanneer er iets gezegd wordt dat hen niet zint. "Zolang je correct blijft, kan je gerust terugblaffen. Wij journalisten staan niet op de pay-roll van politici en mogen kritisch zijn. Zolang we ons werk goed doen en gemaakte afspraken naleven, staan we sterk en hoeven we er ons ook geen zorgen over te maken dat we sommige informatie niet langer zullen krijgen."

Nog volgens Van Peteghem is de ervaring van een journalist van doorslaggevend belang, wanneer een politicus een journalist tracht te intimideren. "Wanneer je een minister of een kopstuk hebt leren kennen op het ogenblik dat die net aan zijn of haar nationale carrière begon, heb je uiteraard een zekere voorsprong op collega's die meteen met een eerste minister worden geconfronteerd. Die ervaring van politici 'in het klein' gekend te hebben, maakt het moeilijker voor politici om journalisten te overtroeven." (MF)

Ivan Broeckmeyer (*Financieel-Economische Tijd*) : 'Meesters in het verkopen van steeds hetzelfde nieuws'

Volgens politiek journalist Ivan Broeckmeyer heeft de redactie van de Financieel-Economische Tijd weinig tot geen last van opmerkingen of pogingen tot bijsturing vanwege Guy Verhofstadt of zijn omgeving. "Ik hoor geregeld collega's, vooral uit de audiovisuele media, daarover klagen", zegt hij, "maar ik denk dat ze op het kabinet van de premier wel beseffen dat zoiets bij ons een zeer averechts effect zou hebben."

Verhofstadt heeft er anders wel een handje van weg om iemands geloofwaardigheid onderuit te halen, wanneer die iets schrijft dat hem niet welgevallig is. Yvan Broeckmeyer: "Dat hebben we persoonlijk mogen ondervinden toen we recent schreven dat de federale overheid een aantal miljoenen Euro niet wou doorstorten aan de regionale overheden. In de marge van een persconferentie noemde hij het bericht compleet vals, terwijl even later de Vlaamse regering wel degelijk bevestigde dat er een probleem is". Op die momenten speelt de premier volgens Ivan Broeckmeyer "frontaal op de man".

De FET-journalist betwist overigens dat de media meer macht hebben dan de politiek. "De media hebben een zekere macht, maar ik

denk niet dat je dit moet overroepen." Broeckmeyer verwijst naar het feit dat politici ondermeer via het fenomeen van de 'spindoc-tors' de laatste jaren steeds professioneler worden in het bespelen en het naar hun hand zetten van media. "Bovendien zijn journalisten allang niet meer de enige 'bemiddelaars' tussen politici en media. Politici hebben massaal de weg gevonden naar het infotainment. De talloze praat- en spelletjesprogramma's waarborgen hoge kijkcijfers en een zachte behandeling. Het is ook een publiek geheim dat er directe lijnen bestaan tussen een aantal toppolitici en de leiding van sommige grote mediagroepen."

Ten slotte spelen politici alsmaar gretiger in op de tijdsdruk waar- onder journalisten, vooral in de audiovisuele media, moeten werken. Yvan Broeckmeyer: "Verhofstadt en Stevaert zijn allebei meesters in het telkens opnieuw verkopen van hetzelfde nieuws. Maar als journalisten gaan we daar ook niet vrijuit. Zowat elke redactie heeft nu een aansluiting op Mediargus. Even op de knop drukken zou verhinderen dat veel oude koek weer als grote 'primeur' aan de man of vrouw gebracht wordt." (LV)

PRINS FILIPFONDS

JOURNALISTENUITWISSELING BELGIË-NEDERLAND 2003

Begin 2002 vond de eerste editie van deze journalistenuitwisseling plaats. De parlementsverkiezingen in Nederland zetten toen het land op zijn kop... Misschien wilt u in 2003 zelf nagaan wat er in Nederland leeft door enkele weken te herbronnen bij onze noorderburen?

Het Prins Filipfonds biedt u de kans om minimum 5 en maximum 8 weken op een redactie in Nederland mee te draaien om zo de diversiteit van de landelijke en regionale media te ontdekken.

De uitwisseling vindt plaats tussen 29 april en 20 juni 2003.

Elke geselecteerde ontvangt een beurs van 2500 € om de kosten grotendeels te kunnen dekken.

De drie Gemeenschappen verklaarden zich samen met het Prins Filipfonds akkoord om de nodige financiële middelen in te brengen om de Belgische journalisten te laten deelnemen.

**Bent u een Belgisch journalist en hebt u minimum drie jaar ervaring?
Dan komt u in aanmerking!**

U moet bovendien bereid zijn om de nodige tijd vrij te maken. Volgende periodes en data zijn belangrijk:

- 30 maart – 9 april 2003: indien nodig taal cursus van een à twee weken
- 26 - 27 april 2003: startweekend
- 29 april - 20 juni 2003: uitwisseling van minimum 5 en maximum 8 weken
- 21-23 juni 2003: evaluatieweekend

Als deelnemer verplicht u zich er toe om, bij onvoldoende kennis van de andere taal, tussen 30 maart en 9 april 2003 een intensieve taal cursus van een à twee weken te volgen.

De kosten hiervan worden gedragen door de drie Gemeenschappen van België.

Belgische journalisten die willen deelnemen sturen hun kandidatuur op naar het Prins Filipfonds tegen 6 december 2002.

Deze kandidatuur moet volgende onderdelen bevatten:

- motivatiebrief
- curriculum vitae
- aanbevelingsbrief van de eigen redactie (lieft van de hoofdredactie)

Voor meer informatie kan u terecht bij mevrouw Frie Dierickx Visschers
Secretaris van het Prins Filipfonds
c/o Koning Boudewijnstichting
Brederodestraat 21 - 1000 Brussel
Tel. 02-549 61 98 - Fax 02-512 32 49- dierickxvisschers.f@kbs-frb.be

Raad voor de Journalistiek treedt begin december naar buiten

De Raad voor de Journalistiek, het zelfregulerend orgaan dat de VJ en de Vlaamse mediadirecties tesamen hebben opgericht, treedt begin december voor het voetlicht.

Vanaf dan zullen belanghebbenden met vragen of klachten rond de journalistieke beroepsethiek effectief terecht kunnen bij de nieuwe Raad. Of juister: bij ombudsman Flip Voets, die verantwoordelijk is voor de eerste 'intake'. Flip Voets werkte zich de voorbije weken intensief in in zijn nieuwe job. Wellicht op 2 december stelt hij zijn ombudswerking middels een persconferentie voor aan het grote publiek. Dat zal gepaard gaan met een uitwijving van de oude Raad voor Deontologie van de AVBB.

Intussen is ook het ledenbestand van de Raad voor de Journalistiek op punt gesteld. Dat omvat, zoals intussen genoegzaam bekend, naast 6 journalisten en 6 mediaverantwoordelijken ook 6 'externen'. Die laatsten zijn niet rechtstreeks met de mediawereld verbonden, maar worden verondersteld een bepaalde expertise te leveren en

tegelijk het publiek te vertegenwoordigen. De voltallige Raad komt het nu nog toe een voorzitter te kiezen uit zijn midden. Dat gebeurt binnenkort. De voorzitter kan net zo goed uit de A-groep als uit de B-groep komen en kan zelfs een extern lid zijn.

De Raad, waarvan de Oprichtingsstatuten gepubliceerd werden in het Belgisch Staatsblad van 17 oktober jl., beschikt inmiddels ook over ingerichte kantoorruimten op de derde verdieping van het IPC in de Résidence Palace in Brussel. Dat is een verdieping hoger dan waar de VJ gehuisvest is. Als administratief medewerkster is Kristina De Wilde aangeworven. Telefonisch zijn de ombudsman en de Raad vanaf december te bereiken op het nummer 02/230.27.17. E-mail: flip.voets@skynet.be. De website-in-woording is te vinden op www.rvdj.be (PD)

Samenstelling eerste Raad voor de Journalistiek

VOOR DE JOURNALISTEN (de A-groep):	VOOR DE MEDIA- VERANTWOORDELIJKEN (B-groep):	EXTERNE LEDEN
<p>Effectieve leden: Luc DE SMET (journalist VTM nieuws) Patrick MARTENS (journalist Knack) Luc STANDAERT (journalist Het Belang van Limburg en voorzitter VJ/AVBB) Filip VERHOEST (chef redactie binnenland De Standaard) Jos VERHOOGEN (free-lance persfotograaf) Lous WEENEN (journalist Radio 4FM);</p> <p>Plaatsvervangers: Josse ABRAHAMS (journalist De Morgen) René ADAMS (gepensioneerd journalist) Jan BALLIAUW (journalist VRT-televisie) Marc DEPRAETERE (journalist De Bouwkroniek) Jörgen OOSTERWAAL (hoofdredacteur Humo) Walter VAN DER STUKKEN (ENG-Videohouse)</p>	<p>Effectieve leden: Jan CEULEERS (ROB-tv / NORTV) Wim CRIEL (Roularta/Febelma) Michel DE VINCK (Photo News) Hans MAERTENS (Uitgeefbedrijf Tijd) Johan VAN CLEEMPUT (secretaris-generaal UPP) Jo VAN CROONENBORCH (gedelegeerd bestuurder VUM)</p> <p>Plaatsvervangers: Piet DESLE (VMMA) Alex FORDYN (secretaris-generaal VDP) Rogier GOOS (stafmedewerker VDP) Nick SOUBRY (PVS productions) Dirk VANDENBOSSCHE (uitgever Sanoma magazines) Steven VAN DE RIJT (uitgever Keesing en voorzitter UPP)</p>	<p>Effectieven: Eric BREWAEYS (staatsraad in de Raad van State) Monique CHARBON (ere-eerste-substituut-procureur des konings Antwerpen en voormalig perswoordvoerder parket Antwerpen) Marc HOOGHE (docent communicatiewetenschappen VUB) Armand VAN DE PLAS (erevoorzitter hof van beroep Antwerpen en erehoogleraar strafrecht) Dirk VAN EMPTEN (advocaat en plaatsvervangend vrederechter)</p> <p>Plaatsvervangers: Bart DE SCHUTTER (hoogleraar emeritus en voorzitter van het Instituut voor Europese Studies) Paul PONSAERS (hoogleraar criminologie universiteit Gent) Mieke SANTENS (ereraadsheer arbeidshof Gent) Piet VAN BRABANT (gepensioneerd journalist) Luc VAN POECKE (hoogleraar communicatiewetenschappen KU Leuven) Veerle VEHENT (lerares)</p>

Internet dwingt tot overleg auteursrechten

WJ-debat legt journalistieke pijnpunten rond nieuwe media bloot

Van auteursrechten liggen journalisten niet echt wakker, zo kan men opmaken uit de eerder geringe belangstelling voor het debat dat de WJ erover organiseerde op 16 oktober jongstleden. De uitgevers van hun kant hebben er nachtmerries over.

Frans Wauters

Zij willen een verbetering van de wet, die naar hun mening niet toepasbaar is voor de kranten en magazines maar geschreven is op maat van de auteurs van boeken, films en kunstwerken. En hoe meer de elektronische media inhoud putten uit kranten en tijdschriften, hoe nijpender het probleem wordt, zeggen de uitgevers. Voor de goede orde: er is een onderscheid tussen de (individuele) auteursrechten en de (collectieve) reprografierechten. De eerste zijn bij de kranten meestal forfaitair afgestaan aan de uitgever. De reprografierechten worden via Repobel en een auteursrechtenvereniging zoals de JAM, aan de leden-journalisten doorgestort. Het geld voor dat laatste komt van de verkoop van kopieerapparaten. Bij dat alles trekken de freelancers aan het kortste eind. Auteursrechten worden haast niet onderhandeld. Een bepaalde krant drukt de voorwaarden gewoon op de blanco facturen: ondertekenen of geen geld. De concentratie in het medialandschap betekent een bredere verspreiding, voor een geringere vergoeding. Mes op de keel?

Fout, zegt Geert Steurbaut van de VUM. „Met het mes op de keel zouden de onderhandelingen geen drie jaar geduurd hebben. De vergoeding van de auteursrechtelijke grondstof moet wel passen in het bedrijfseconomisch kader. Daarom sloot VUM al in 1998 een CAO over de auteursrechten af met zijn journalisten.”

In de marge hiervan bekloeg Steurbaut zich nog over een nieuw probleem: dat van artiesten die auteursrechten opeisen als hun werk toevallig voorkomt op een gepubliceerde foto. Zo was er recent een claim van een architect die de afbeelding van een door hem ontworpen huisgevel in de krant betaald wil zien. Zulke claims zijn het ultieme spookbeeld: onvoorspelbare kosten. Blijkbaar zijn ook de rechters het niet met mekaar eens. Soms wint de eiser, soms de uitgever. Met de beeldende kunstenaars werd intussen wel al een collectieve regeling getroffen.

Handelswaarde

Alex Fordyn, secretaris-generaal van de Vlaams Dagbladpers, vertolkte op zijn beurt het uitgeversstandpunt. Het huidige auteursrechtenmodel is gebaseerd op een percentage op de verkoop, bij voorbeeld 8 tot 15 procent op de verkoop van boeken. Maar de gedrukte periodieke media werken met vaste medewerkers met werknemerscontracten, onafhankelijk van de verkoop, de papierenprijs, de advertenties en de andere inkomstenbronnen van de uitgeverij.

Foto: Johan Van Cutsem

Wim Criel (Roularta): 'Vooral het kwaliteitslabel van de krant of het magazine bepaalt de marktwaarde van een journalistiek artikel.' (Foto Johan Van Cutsem)

Ook Wim Criel van Roularta verbindt de positie van de auteur aan de aard van het medium. Zo heeft een journalist doorgaans een vast contract. De waarde van zijn artikels wordt mede bepaald door de eindredacteur, de vormgever en vooral het kwaliteitslabel van krant of tijdschrift. Dat label zorgt voor de handelswaarde. Alles bijeen genomen, wordt in de uitgeverij slechts 25 procent van de kosten door de journalisten opgeslorpt. De rest gaat naar ander personeel.

Actueel

Waarom horen de auteursrechten dan uitsluitend bij de journalisten, vraagt Criel zich af? De zelfstandige waarde van een artikel is volgens hem gering. Hoge eisen op het vlak van auteursrechten tasten dan ook de exploitatie aan, en maken de positie van de uitgever precair.

Nog volgens de Roularta-uitgever kan de wet gewoon niet correct worden nageleefd. Niet iedere gastauteur kan een contract ondertekenen. Daardoor is de uitgever niet gedekt in de krant, en niet op het internet. De minste fout kan tot 70 jaar na de dood van de auteur tot een schadeclaim leiden. De huidige wet erkent de krant niet, zoals ze de film of de audiovisuele media erkent. Een TV-station kan zijn producten op internet verkopen, de krant niet. De uitgever van het gedrukte medium moet de auteursrechten volledig in handen krijgen, anders kan de eigen werknemer zijn krant concurrentie aandoen, wat de arbeidswetgeving dan weer niet toestaat. Wie is overigens eigenaar van de inhoud van een interview, of van de lezersbrieven? De uitgever moet zich constant tegen diefstal verdedigen, besloot Wim Criel, en de ervaring met het opgedoekte Central Station toont dat hij in die positie niet gesteund wordt.

Freelancers

VJ-voorzitter Luc Standaert stelde daartegenover dat de elektronische media voorlopig slechts een bijkomende kost zijn voor de gedrukte. Ook al klopt het wel dat het internet de drempel voor de uitgeverwereld en de journalistiek verlaagt, getuige daarvan de eenmanskranten vol gestolen informatie.

Daar voegde Laurent Coppens, van de auteursrechtenvereniging JAM, aan toe dat het profiel van de freelancer drastisch aan het veranderen is. Dat is niet meer de onderwijzer die na zijn uren een verslag van de gemeenteraad maakt en het aan drie kranten verkoopt. Hij is een professional. Kranten willen echter exclusieve contracten, die ze onvoldoende betalen. Bovendien kan de overeenkomst direct geschrapt worden.

Enkele freelancers sprongen vanuit de zaal de journalistenvertegenwoordigers bij. Zo riepen Marc Van Impe en Bruno Koninx Roulartaman Criel tot de orde, omdat die werk van medewerkers doorverkoopt zonder extra vergoeding, ook via links op het internet. Roularta klaagt over digitale diefstal, maar heeft zelf boter op het hoofd, werd gezegd. Nee, zegt Criel, iedereen krijgt forfaitair 3 procent extra, of zijn werk al dan niet gebruikt wordt. Van Impe kaartte nog het probleem van I-mode van telefonie-operator Base aan. Die wil als eerste ook informatie aanbieden, maar waar gaat hij die halen? Patrick Lacroix, de directeur van Mediargus, kondigde hierop aan dat de toegang tot Mediargus wordt verbroken als Base de auteursrechten miskent.

Fotograaf Jos Verhooghen vertolkte de grieven van de fotografen. Net zoals de schrijvende freelancers leveren zij aan steeds minder uitgeverijen, tegen verminderde tarieven notabene, maar hun foto's worden wel afgedrukt op evenveel exemplaren als vroeger. Geert Steurbaut van de VUM vergoelijkte de lagere tarieven door de geringe inspanning die de fotograaf moet leveren bij digitale fotografie. Volgens Verhooghen gaat hij dan wel voorbij aan het feit dat de investeringen hiervoor spectaculair hoger liggen.

Mediargus plooit zich terug op 'core business'

Mediargus, de digitale persknipselbank van de Vlaamse uitgevers, gaat zich opnieuw toeleggen op zijn core business, en dat is het aanbieden van een technisch platform voor de professionele informatiegebruiker. Parallel hiermee wordt het bedrijf gesaneerd, en verdwijnen er vijf van de twaalf jobs. Dat besliste de Raad van Bestuur van Mediargus vlak na het verschijnen van onze vorige editie.

Enkele maanden terug begon Mediargus een opvallende publiciteitscampagne te voeren, waarmee het minstens de indruk wekte een valabel alternatief te willen bieden voor de papieren kranten en magazines en voor de online-initiatieven van sommige uitgevers. Heel wat journalisten, die hun auteursrechten nauwelijks of niet gehonoreerd zien bij het hergebruik van hun werk op Mediargus, stelden zich levensgrote vragen. Maar ook aan uitgeverszijde vond niet iedereen de evolutie van Mediargus evident. De Standaard Online rondde inmiddels de kaap van 3.000 betalende abonnees voor haar nieuwswebsite. Een cijfer waarmee Groot-Bijgaarden best tevreden is, ook al omdat er dagelijks nieuwe e-abonnees bijkomen. Behalve zij, hebben ook de 50.000 abonnees van de papieren De Standaard toegang tot de volledige nieuwssite. Meer dan 10.000 van hen activeerden inmiddels hun elektronisch abonnement. (PD)

Nieuws uit de verenigingen

‘De journalist van de 21ste eeuw’

Centrum Media & Communicatie Universiteit Gent start nieuw onderzoek

Onderzoek in andere landen toont aan dat journalisten over het algemeen jong zijn, hoog opgeleid, geëngageerd, progressief en vrij tevreden met hun beroep. Maar het toont ook aan dat journalisten kampen met een hoge werkdruk, onzekere statuten en weinig doorgroei mogelijkheden. Bovendien zijn er weinig

vrouwelijke journalisten, en lijkt journalistiek moeilijk te combineren met een sociaal leven. Maar geldt dit ook voor Vlaamse journalisten, en specifiek nog: geldt dit ook voor u? Wat denkt u over uw functie, werkuren, werksfeer, loon, promotie maken of freelance werken? Of wat met het gebruik van internet, de reacties van het publiek en uw redactionele autonomie? En is de Vlaamse journalist vandaag hoger opgeleid, mobieler, flexibeler en beter betaald dan 10 of 20 jaar terug?

geven over alle mogelijke aspecten van uw beroep. Het Onderzoekscentrum Media en Communicatie van de Universiteit Gent organiseert, in samenwerking met de WJ-AVBB, een diepgaande studie over de rol en het profiel van de Vlaamse beroepsjournalist in het begin van de 21ste eeuw, en over de ontwikkelingen in de journalistiek de laatste decennia. Het onderzoek bouwt verder op eerdere profielstudies in Vlaanderen (1983, 1992 (dagbladpers), 1998 (dagbladpers) en 2000 (radio & televisie)), maar zal ook het profiel van de Vlaamse journalist evalueren in een ruimere context door de gegevens te vergelijken met internationaal wetenschappelijk onderzoek.

Alle erkende Vlaamse journalisten en stagiairs, uit alle mediasectoren worden uitgenodigd om deel te nemen aan dit grootschalig project. Volgende maand krijgt u de enquête persoonlijk toegestuurd. Meer dan een half uurtje van uw tijd hoeft u hier niet voor uit te trekken. Maar om een beter inzicht te krijgen in uw werk en uw mening is uw bijdrage wel van het grootste belang!

Laat het ons weten. Begin december krijgt u de kans om in het kader van een wetenschappelijk onderzoek anoniem uw mening te

Voor meer info over dit onderzoek: mieke.declercq@rug.ac.be (09/264.68.81) en steve.paulussen@rug.ac.be. (09/264.91.84)

Voor het betere televisiewerk

Autoriteiten uit de televisiewereld trainen, adviseren en screenen tv-verslaggevers -in-situ. Praktisch en doelgericht. Je krijgt de samen met een professionele cameraploeg.

PRAKTISCH

13 workshops, wekelijks op dinsdag van 19 tot 22 u.
Start op 7 januari 2003 aan Campus De Ham in Mechelen.
Inschrijvingsgeld: 1000 eura.
Voor de productiedag (optioneel) betaal je 400 eura.
Tel. 0474 - 344 886

INTERESSE?

Stuur je kandidatuur voor 2 december naar info@televisieacademie.be
Je wordt uitgenodigd op een intake-gesprek.

PROGRAMMA

Verhaaltechnieken
Schrijf- en redactietechnieken
Beeldtechnieken
Interviewtechnieken
Stemtechnieken
Presentatietechnieken
Productievoorbereidingen

Productie (in samenwerking met diverse productiehuisen)

journalisten, -reporters en kans om dicht televisie te maken

(Laurens Verbeke)
(Wim Van Waesberghe)
(Jan Matthys)
(Phara de Aguirre)
(Piet Coppens)
(Stef Wauters)
(Jan Matthys, Geertrui Coppens en Laurens Verbeke)

Het departement Handelswetenschappen en Bedrijfskunde Katholieke Hogeschool Mechelen certificeert de opleiding

De Ham

Nieuws uit de verenigingen

INSI levert extra service aan oorlogsjournalisten

Afghanistan, Palestina, Nepal, Tsjetjenië, het is allemaal om het zacht uit te drukken de Polders en zelfs de Voerstreek niet. Journalisten die naar ginder trekken om reportagewerk te leveren, kunnen extra ondersteuning dan ook best gebruiken. Ingevolge de vandaag toenemende internationale spanningen lijkt de vraag van media naar knowhow en service omtrent het werken in risicogebieden zelfs nog te vergroten.

De Internationale Federatie van Journalisten (IFJ) speelt samen met enkele partners op die nood in door de oprichting van het

International News Safety Institute (INSI). Het INSI wil mediawerkers die opereren in oorlogszones en andere risicogebieden op diverse manieren bijstaan. De service omvat praktische trainingen en handleidingen, de terbeschikkingstelling van contracten (tussen opdrachtgevers en journalisten) en verzekeringen, de uitbouw van een wereldwijd netwerk van te contacteren instanties, enzomeer. Het INSI is te bereiken in de persoon van Sarah de Jong, stafmedewerkster van de IFJ, op telefoonnummer 02/235.22.01 of op e-mail-adres_safety@ifj.org. (PD)

Een volmaakte 'ontspanningsdag' bij Six Flags

Iedereen die de 'ontspanningsdag' van de afdeling Brussel-Brabant van de journalistenvereniging meemaakte, was het erover eens: het was heel leuk, een schitterend initiatief, prachtig weer en de grote en kleine kinderen hebben zich heel goed geamuseerd. 832 tickets deelde het bestuur uit vanaf 10 uur 's morgens aan 230 journalisten, hun vrouwen, kinderen en soms ook kleinkinderen. Na jaren van doodse stilte nam de afdeling hiermee een vliegende (her)start. Ouders en grootouders genoten vooral van het plezier van de kinderen. Voor velen kwam daar de aangename verrassing bij van een ontmoeting met oude kennissen en collega's die ze uit het oog

waren verloren. Of we dat vanaf nu elk jaar zullen doen, vroegen er velen. Misschien. Alvast danken wij de general-manager van Six Flags, Viviane Paturel, en de PR-verantwoordelijken Greet Vandenberghe en Vanessa Amor voor de hartelijke ontvangst. Veel dank ook aan bestuurslid Robert Vanden Brugge die het leeuwedeel van de organisatie op zich nam.

De afdeling heeft nog heel wat plannen die we ten gepasten tijde zullen aankondigen in De Journalist. Helpende handen kunnen we altijd gebruiken en we nodigen de leden alvast uit voor de algemene vergadering in februari volgend jaar. (AC)

Info-avond voor zelfstandigen op 19/11 in IPV Antwerpen

De Werkgroep Zelfstandige Journalisten van de WJ organiseert op dinsdag 19 november e.k. om 20 uur in het Internationaal Perscentrum Vlaanderen, Grote Markt 40, Antwerpen een info-avond over het statuut van de zelfstandige. Met boekhouder Tony Vandersteen kan er vrijuit van gedachten gewisseld worden over alles wat met het sociaal en fiscaal statuut van de zelfstandige te maken heeft. Maak uw vragen wel liefst op voorhand over aan ons. Met de Werkgroep zelf gaan we vooraf omstreeks 19 uur ergens in Antwerpen eten. Wie hierbij wil zijn laat iets weten om verder af te spreken.

Voor meer inlichtingen: luc.vanheerentals@chello.be"

Vacature

De UNIZO-mediadienst zoekt free-lance journalisten voor een aantal KMO-vakbladen. Ook Franstalige kandidaten zijn welkom. Info bij Ronny Lannoo, directeur UNIZO-media, tel 02/238 05 51, e-mail: ronny.lannoo@unizo.be, Spastraat 8, 1000 Brussel.

ZIN OM 2500 EURO
OP ZAK TE STEKEN?
NEEM DEEL AAN DE **PERSPRIJS 2003**
VAN DE PROVINCIE VLAAMS-BRABANT

Misschien schreef u de afgelopen twee jaren wel een artikel over Vlaams-Brabant. Een doorwrochte analyse van de taal-faciliteiten in de Vlaamse Rand, een reeks over het economisch weefsel rond de luchthaven, een luchtig verslag over een regionaal initiatief... Elk geschreven werk dat bijdraagt tot een betere beeldvorming van de provincie Vlaams-Brabant (bestuur en/of regio) en dat in 2001 of 2002 werd gepubliceerd in de Vlaamse media kan meedingen. Kandidaturen zijn welkom tot eind januari 2003.

Meer inlichtingen, reglement en deelnemingsformulier bij de Provincie Vlaams-Brabant, Informatiedienst, Dietsvasteenweg 52, 3010 Leuven, tel. 016-26 71 64, info@vl-brabant.be, <http://www.vlaamsbrabant.be/reglementen>

Nieuws van de verenigingen

'Bloedbad' bij zelfstandige correspondenten van Het Laatste Nieuws

Bij meerdere freelance-medewerkers van Het Laatste Nieuws heerst grote ongerustheid over hun professionele toekomst. Sinds september, en nog tot eind dit jaar, worden regionale medewerkers een na een 'geëvalueerd' door de hoofdredactie van Het Laatste Nieuws in Kobbegem. De boodschap die de journalisten vervolgens meekrijgen is vrij drastisch. Ofwel krijgen ze te horen dat HLN hen niet langer kan gebruiken. Ofwel mogen ze wel blijven corresponderen voor de krant, maar dan volgens een nieuw vergoedingssysteem. In dat laatste is er nauwelijks of geen sprake meer van een fix, maar enkel nog van bonussen. Hoe dat precies zal lopen blijft voor de journalisten tot dusver onduidelijk, maar het komt erop dat ze premies zouden krijgen volgens de hoeveelheid 'punten' die ze verwerven. Sommige journalisten nemen zonder omwegen het woord 'bloed-

bad' in de mond. Velen zijn inmiddels op zoek naar ander werk, enkele gelukkigen hebben dit inmiddels gevonden. Wat de evolutie extra pijnlijk maakt, wordt gezegd, is dat het nieuwe bonussysteem elke collegialiteit tussen de freelance-correspondenten dreigt te hypotheceren. En dit alles terwijl uitgerekend de regioberichtgeving in Het Laatste Nieuws toch een van de grote troeven van die krant uitmaakt.

De operatie bij HLN komt overigens - nogal ironisch - net op het moment dat een paar Vlaamse uitgevers beginnen te erkennen dat het sociaal en financieel statuut van de zelfstandige journalist opnieuw bekeken moet worden.

HLN-correspondenten die hun rechten willen doen gelden kunnen steeds contact opnemen met het VJ-secretariaat. (PD)

Foto: Johan Van Cutsem

Stevig mediadebat op Antwerpse Boekenbeurs

De commercialisering of - iets onschuldiger woord - privatisering van de media heeft ongetwijfeld veel goeie maar niettemin ook enkele duidelijk negatieve gevolgen gehad. Alles moet zoveel sneller gaan dan vroeger, journalisten krijgen te weinig tijd om iets uit te diepen, het 'collectief geheugen' op de redacties verdwijnt. Voor iedereen in het vak geldt dan ook de dwingende opdracht om zijn werk au sérieux te nemen, en zo de geloofwaardigheid van de journalistiek niet nodeloos op de proef te stellen.

Dat was zowat het leidmotief van een debat over de 'geloofwaardigheid van de media', waarmee de Boekenbeurs dit jaar op 31 oktober stevig werd ingezet. Het ging om een initiatief van het Fonds Pascal Decroos in een samenwerking met de VJ. Talloze thema's passeerden de revue: van de zaak-Dutroux en andere bediscussieerbare dossiers over de invloed van commercie en concentra-

tie op de journalistiek tot en met het sociaal en financieel statuut van de journalist.

Ook de verhouding tussen politiek en pers kwam ter sprake (zie het Dossier in dit nummer). Yves Desmet, politiek hoofdredacteur van De Morgen hierover: "Tot voor een paar jaar werd ook ik wel eens opgebeld door de premier. De vierde keer dat Verhofstadt me zo contacteerde, heb ik hem gezegd: 'Guy, als je me nu nog een keer belt, praat ik gewoon niet meer met je en zet ik het gewoon het tegenovergestelde van wat je zegt in de krant.' Sindsdien is het gestopt, en ik heb de indruk dat het ook bij anderen geminderd is." Van links naar rechts op de foto: Piet Deslé (VMMA), Matthias Danneels (Het Nieuwsblad), Pol Deltour (VWJ), Ides Debruyne (Fonds Pascal Decroos), Yves Desmet (De Morgen), en moderator Phara de Aguirre (VRT). (PD)

Onder embargo

Guy Janssens, ex-VRT en momenteel aan de slag als Vlaams Gemeenschapsattaché in Den Haag, keert terug naar de openbare omroep. Met Nieuwjaar voevoegt hij de politieke redactie van de televisienieuwsdienst.

Niemand is onfeilbaar, De Journalist evenmin. In het vorige nummer stond ingevolge een vingerslip over ons toetsenbord volkomen ten onrechte dat **Gust Verwerft**, ex-Blik, momenteel aan de slag zou zijn bij TV-Familie, dat Blik heeft opgeslorpt. Gust levert zijn assisenverhalen van meet af aan natuurlijk aan Zondagsblad.

De uitgever van Zondagsblad, **Cascade**, heeft overigens grote plannen met TV-Gids. Naast de nationale editie, verschijnt er nu ook een specifieke Antwerpse editie, met 16 regionale pagina's. Dat zullen ze bij de Persgroep, dat Zone 03 uitgeeft, niet graag horen.

Ondertussen blijft het wachten tot **Edibel**, dochter van De Persgroep, haar belofte waarmaakt om voor alle voormalige Blik-werknemers een nieuwe job te zoeken binnen het Persgroep-consortium. Niet zonder ontsteltenis namen de afgedankte redacteurs onlangs kennis van een publiek gemaakte vacature van De Persgroep voor liefst 44 personen, waaronder een legertje schrijvende journalisten en eindredacteurs.

Op de ranglijst van landen die de persvrijheid respecteren prijken Nederland, Noorwegen, Finland en IJsland bovenaan. België bekleedt samen met Australië de twaalfde plaats. Dat zegt althans **Reporters Sans Frontières**.

Dat België slechts op twaalf staat, heeft volgens **RSF** te maken met de veroordeling van twee De Morgen-journalisten die weigerden bekend te maken van wie ze een interne NMBS-nota gekregen hadden. Die veroordeling werd in hoger beroep wel weer ingetrokken.

Sinds midden oktober verschijnt Le Soir op een kleiner formaat – hetzelfde als dat van De Morgen en Het Nieuwsblad. Er vonden ook enkele inhoudelijke ingrepen plaats, zoals de invoering van een dagelijkse mediapagina. Rossel, de uitgever van Le Soir, haalde kort geleden **Daniël van Wylick**, ex-hoofdredacteur van de tabloid La Dernière Heure, in als nieuwe directeur-generaal.

Leo Neels, vooraanstaand advocaat en hoogleraar en ten onzent vooral bekend als voorzitter van de Raad van Bestuur van het persagentschap Belga, heeft er nog een nieuwe functie bij: die van algemeen directeur van de Algemene Vereniging van de Geneesmiddelenindustrie (AVGI).

Luk Alloo moet voor de correctionele rechtbank verschijnen voor het bezit en de verkoop van namaakproducten. Dat besliste de Raadkamer van Gent. De zaak gaat terug op een klacht van horlogemaker Rolex, nadat 'Alloo Undercover' op VTM had aangetoond hoe makkelijk je namaakhorloges van dat merk kan verhandelen.

De tweede aflevering van de lezingenreeks Medialounge, georganiseerd door de Mediacademie van De Persgroep, bracht NOS-sportverslaggever **Mart Smeets** ten tonele. In een bijwijlen striemend betoog hekelde Smeets de doorslaande commercialisering van de topsporten én de verslaggeving ervan. Wie neemt de handschoen op tegen de organisatoren van Champions League, Tour de France en het zoveelste tennistornooi?

De Vereniging van de Journalisten van de Gespecialiseerde Pers (VJPP) trekt naar de Raad van State tegen de beslissing van minister van Binnenlandse Zaken **Antoine Duquesne** (MR) om een journalist van beroep te erkennen tegen het advies van de bevoegde Erkenningscommissie in.

Op 1 november keurde de **Doema**, het Russische parlement, een nieuwe mediawet goed die de autoriteiten ruime controle geeft over de berichtgeving bij 'antiterroristische operaties'. Daaraan is de gijzelcrisis in een Moskous theater van een paar weken geleden vanzelfsprekend niet vreemd.

Scheef bekeken

"Als je ziet hoe wij investeren in humor- en sitcomreeksen, in fictie. En dan is er nog ons nieuwsaanbod."

Eric Claeys, directeur-generaal van de VMMA, in Het Laatste Nieuws van 26 oktober 2002

"De manier waarop zij nieuws brengen als commerciële zender is uniek in Europa."

Tony Mary, gedelegeerd bestuurder van de VRT, over VTM, in hetzelfde Laatste Nieuws van 26 oktober 2002

"De advocaten moeten leren zwijgen in de media, om met des te meer beroepsernst te spreken in de zittingzaal."

Hugo Lamon, advocaat en bestuurder van de Orde van Vlaamse Balies, in De Juristenkrant van 23 oktober 2002

"Het zou mij niet verbazen mocht de VRT zwaar moeten betalen voor Confidenties in Toscane."

Advocaat Alex Trappeniers over de vordering die de Nederlandse NCRV tegen de openbare omroep instelde voor plagiaat, in Gazet van Antwerpen van 26 oktober 2002

"Wij hebben de brute pech gehad dat er op het ogenblik dat Annemie in de pers kwam, er geen ander nieuws was. Dus bleven ze maar inhakken op ons."

Willy Sommers over het plotselinge opduiken van zijn 'geheime dochter' Annemie in de media, in Het Laatste Nieuws van 19 oktober 2002

"De abstracte figuur van de 'mondige burger' [gaat] voorbij aan de reële ongelijkheden tussen de mensen. Mijn buurvrouw Annie heeft in de realiteit niet dezelfde kansen om op de politiek te wegen als Yves Desmet of Luc Van der Kelen."

Uit 'Democratie, overal en voor iedereen', een van de vernieuwingsteksten van de SP.A na haar 'Groot Onderhoud'

"Bij Polspoel & Desmet heb ik soms de indruk dat de vragen belangrijker zijn dan de antwoorden."

Ex-premier Jean-Luc Dehaene (CD&V) in Humo van 29 oktober 2002